

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Ewelina Wolny

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Doroty Krzyny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 01 lutego, 26 lutego, 27 marca i 24 kwietnia 2019 roku sprawy

1. P. M. (1)

syna J. i H. z domu D., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 4 do 31 lipca do 2017 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z P. T. i innymi bliżej nieustalonymi osobami oraz z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w bliżej nieustalonej kwocie, na szkodę tejże spółki w ten sposób, że w dniu 4 lipca 2017r. w P. zawarł z C. O. umowę kupna sprzedaży samochodu A. (...) o nr rej. (...) traktowaną przez sprzedającego jako przedwstępną i pod pretekstem sprawdzenia samochodu w serwisie, dokonując wpłaty jedynie zaliczki, uzyskał dowód rejestracyjny tego samochodu oraz wcześniej, tj. ok. maja – czerwca 2017r., pod pretekstem złomowania samochodu F. (...) o nr rej. (...) wyłudził podstępnie od D. P. (1) podpis na dokumencie in blanco, który następnie wypełnił treścią, z której wynika, iż D. P. (1), kierując samochodem C. o nr rej. (...) spowodował kolizję ze wskazanym wyżej samochodem A. wskutek której uszkodzeniu uległ prawy bok A., po czym dysponując wskazanymi wyżej dokumentami, w dniu 31 lipca 2017r., drogą elektroniczną, do ubezpieczyciela, u którego na podstawie polisy nr (...) wykupione było OC samochodu C., tj. (...) S.A., złożył wniosek o wypłatę odszkodowania za zdarzenie drogowe, w którym przedstawił, że w dniu 27 lipca 2017r. w m. G. doszło do kolizji wskazanych wyżej aut z winy kierującego samochodem C., na potwierdzenie zgłoszonego zdarzenia okazał do oględzin wskazany wyżej pojazd A. posiadający uszkodzenia z wcześniejszej kolizji, tj. z 11.06.2017r., czym wprowadził ubezpieczyciela w błąd i usiłował uzyskać odszkodowanie, do wypłaty jednak nie doszło z uwagi na odmowną decyzję,

tj. o czyn z art. 13 par. 1 kk w zw. z art. 286 par. 1 kk

2. P. T.,

syna M. i Z. z domu K., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od 4 do 31 lipca do 2017 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z P. M. (1) i innymi bliżej nieustalonymi osobami oraz z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w bliżej nieustalonej kwocie, na szkodę tejże spółki w ten sposób, że w dniu 4 lipca 2017r. w P. zawarł z C. O. umowę kupna sprzedaży samochodu A. (...) o nr rej. (...) traktowaną przez sprzedającego jako przedwstępną i pod pretekstem sprawdzenia samochodu w serwisie, dokonując wpłaty jedynie zaliczki, uzyskał dowód rejestracyjny tego samochodu oraz wcześniej, tj. ok. maja – czerwca 2017r., pod pretekstem złomowania samochodu F. (...) o nr rej. (...) wyłudził podstępnie od D. P. (1) podpis na dokumencie in

blanco, który następnie wypełnił treścią, z której wynika, iż D. P. (1), kierując samochodem C. o nr rej. (...) spowodował kolizję ze wskazanym wyżej samochodem A. wskutek której uszkodzeniu uległ prawy bok A., po czym dysponując wskazanymi wyżej dokumentami, w dniu 31 lipca 2017r., drogą elektroniczną, do ubezpieczyciela, u którego na podstawie polisy nr (...) wykupione było OC samochodu C., tj. (...) S.A., złożył wniosek o wypłatę odszkodowania za zdarzenie drogowe, w którym przedstawił, że w dniu 27 lipca 2017r. w m. G. doszło do kolizji wskazanych wyżej aut z winy kierującego samochodem C., na potwierdzenie zgłoszonego zdarzenia okazał do oględzin wskazany wyżej pojazd A. posiadający uszkodzenia z wcześniejszej kolizji, tj. z 11.06.2017r., czym wprowadził ubezpieczyciela w błąd i usiłował uzyskać odszkodowanie, do wypłaty jednak nie doszło z uwagi na odmowną decyzję,

tj. o czyn z art. 13 par. 1 kk w zw. z art. 286 par. 1 kk

I. oskarżonych P. M. (1) i P. T. w ramach zarzucanych im czynów uznaje za winnych tego, że w okresie od 4 lipca do 31 lipca 2017r. w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu wraz z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalonej kwocie w ten sposób, że posługując się sporządzonymi na podstawie pozyskanych uprzednio danych pojazdów F. (...) o nr rej. (...) i A. (...) o nr rej. (...) dokumentami: oświadczeniem sprawcy szkody zawierającym podpis D. P. (1) oraz oświadczeniem pokrzywdzonego podpisanymi przez P. M. (1), wypełnionymi przez P. T., w celu wprowadzenia towarzystwa ubezpieczeniowego w błąd co do przebiegu zdarzenia drogowego, przesłali w dniu 31 lipca 2017r. drogą elektroniczną do (...) S.A. w W. powyższe oświadczenia, zawierające niezgodne z prawdą stwierdzenia, iż w dniu 27 lipca 2017r. kierujący samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) D. P. (1) spowodował kolizję w miejscowości G., zarysowując prawy bok pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...), mający stanowić własność P. M. (1) i powołując się na uszkodzenia (...) A8, powstałe na skutek innego zdarzenia z dnia 11 czerwca 2017r., złożyli wniosek o wypłatę odszkodowania z polisy sprawcy, to jest polisy nr (...) D. P. (1), jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli, z uwagi na odmowną decyzję ubezpieczyciela, to jest popełnienia czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to z mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierza im kary:

- P. M. (1) karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

- P. T. karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. T. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby,

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego P. T. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby co sześć miesięcy,

IV. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. zasądza od oskarżonego P. T. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w 1/2 części, w kwocie 664,42 (sześćset sześćdziesiąt cztery 42/100) zł i opłatę w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) zł,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 633 kpk zwalnia oskarżonego P. M. (1) od ponoszenia przypadających na niego kosztów postępowania

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk zakres uzasadnienia ograniczono do części wyroku dotyczących oskarżonego P. T.

Oskarżony P. T. jest synem sędziego Sądu Rejonowego w P., jego matka sprawowała funkcję Zastępcy Prokuratora Rejonowego w tejże miejscowości. Wymieniony prowadzi działalność gospodarczą związaną ze sprzedażą hurtową i detaliczną pojazdów osobowych i ciężarowych.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. T. na k. 337v od słów „zajmuję się” do słów „furgonetek”, zeznania świadka G. D. na k. 363v od słów „znałem matkę” do słów „ojca oskarżonego”, dokumentacja dotycząca wyłączenia sędziów SR w Pułtuskach na k. 297 – 309)

W związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz zamieszkiwaniem na tym samym osiedlu, oskarżonego łączyła znajomość z D. P. (1) i C. O..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. T. na k. 337v od słów „znam” do słów (...), do słów , zeznania D. P. (1) na k. 116v od słów „mogę dodać” do słów „od kilku lat”, na k. 355 od słów „z P. T.” do słów „na cześć”, C. O. na k. 158v i k. 338).

Ten ostatni, będąc właścicielem samochodu marki A. (...) o nr rej. (...), skierował w dniu 12 czerwca 2017r. do (...) S.A. w W. zgłoszenie szkody nr (...) z ubezpieczenia sprawcy kolizji z dnia 11 czerwca 2017r., powołując się na powstałe w wyniku zdarzenia uszkodzenia w obrębie prawego boku i prawego narożnika pojazdu. W dniu 30 czerwca 2017r. otrzymał tytułem odszkodowania kwotę 12.500 zł, zaś w dniu 4 lipca 2017r. zawarł na terenie warsztatu samochodowego T. W. w P., gdzie zostawił uszkodzone auto, umowę sprzedaży pojazdu współdziałającemu z P. T. P. M. (1), który przybył w towarzystwie dwóch mężczyzn o nieustalonej tożsamości, przekazał właścicielowi zaliczkę w kwocie 1000 zł, otrzymał dowód rejestracyjny, nie odbierając w ustalonym terminie 2 -3 tygodni samochodu, sprzedanego ostatecznie innej osobie w listopadzie 2017r..

(dowód: zeznania świadków: C. O. na k. 25v – 26, k. 338 – 338v, T. W. na k. 92v i k. 339, dokumentacja dotycząca szkody nr (...) na k. 13 – 16, kserokopia umowy sprzedaży pojazdu marki A. (...) na k. 17 i k. 71 i k. 109).

Następnie, po dniu 28 lipca 2017r. P. T. udał się do D. P. (1), który w tym czasie przekazał do złomowania w stacji demontażu pojazdów nr 70 (...) prowadzonej w W. przez J. G., pojazd marki F. (...) nr rej. (...), zakupiony w dniu 19 czerwca 2017r. po około miesiącu faktycznego użytkowania od A. L.. W dacie transakcji pojazd nie miał żadnych uszkodzeń poza śladami korozji. Posiadał aktualne ubezpieczenie OC, obowiązujące do 29 grudnia 2017r., na podstawie polisy nr (...), zawartej z (...) S.A. w W.. Został odebrany przez pracownika firmy (...) P. M. (2), w dniu 28 lipca 2017r. D. P. (1) otrzymał zaświadczenie nr (...) o demontażu pojazdu.

Po przybyciu do miejsca zamieszkania wyżej wymienionego, P. T. przekonał go o możliwości osiągnięcia dodatkowego zysku i uzyskał jego podpis na dokumencie oświadczenia sprawcy szkody, wypełnionym także przez D. P. (1), za wyjątkiem dwóch zapisów cyfrowych daty naniesionych przez oskarżonego.

(dowód: zeznania świadków: D. P. (1) na k. 100v do słów „to był stary samochód”, na k.116v od słów „w uzupełnieniu” do słów „wyszedłem”, na k. 160v do słów „nikogo przy tym nie było”, A. L. na k. 28v i k. 338v, J. G. na k. 146v – 147 i k. 339, P. M. (2) na k. 151v i k. 339, kserokopia umowy na k. 30, kserokopia polisy na k. 31 – 32, protokół zatrzymania rzeczy na k. 117 – 119, dwa egzemplarze zaświadczenia o demontażu pojazdu na k. 120, kserokopia zaświadczenia na k. 122, materiał porównawczy pobrany od J. G. na k. 149 – 150, od P. M. (2) na k. 154 – 155, od D. P. (1) na k. 162 – 163, od P. T. na k. 211 – 212, opinia biegłego z zakresu badania porównawczego pisma ręcznego i podpisów na k. 257 - 264)

P. T. wypełnił także swoim piśmem rubryki „opis przebiegu zdarzenia” i „oświadczenie właściciela” w formularzu oświadczenia poszkodowanego, które zostało podpisane przez P. M. (1). Podobnie jak wypełnione uprzednio przez D. P. (1) i częściowo przez samego oskarżonego oświadczeniem sprawcy szkody, dokumenty te zostały zeskanowane i dnia 31 lipca 2017r. przesłane za pośrednictwem sieci Internet z adresu e-mail (...) jako załączniki do zgłoszenia szkody z OC sprawcy nr (...) z polisy nr (...). Zgodnie z treścią wyżej wymienionych oświadczeń, w dniu 27 lipca 2017r. w G. samochód marki F. (...) nr rej. (...) w wyniku awarii oświetlenia zjechał na prawą stronę zarysowując jego pojazd marki A. (...) nr rej. (...), który miał być zaparkowany w pobliżu posesji. Zgodnie z oświadczeniem sprawcy samochodem F. (...) kierował D. P. (1), jak zgłaszający figurował P. M. (1). Dla celów kontaktowych poza adresem poczty elektronicznej, wskazano numer (...).

Wezwania kierowane do zgłaszającego szkodę na podany przez niego adres e-mail (...), o nadesłanie oryginałów przesłanej drogą elektroniczną dokumentacji, pozostały bez odpowiedzi. Na żądanie przesłania kserokopii dokumentu

tożsamości osoba posługująca się powyższym adresem przesłała w dniu 23 sierpnia 2017r. skan zaświadczenia o utracie dowodu osobistego przez P. M. (1).

Wskazany w zgłoszeniu szkody nr telefonu kontaktowego (...) był zarejestrowany w sieci O. od 01 października 2010r. do 16 września 2017r. na dane M. S.

W toku czynności prowadzonych przez (...) S.A. w W. na skutek zgłoszenia P. M. (1) ustalono, że szkoda w samochodzie marki A. (...) nr rej. (...) była zgłoszona do tego samego ubezpieczyciela w dniu 12 czerwca 2017r., przez byłego właściciela samochodu C. O., za nr (...), z polisy sprawcy (...), pokrzywdzony otrzymał w dniu 30 czerwca 2017r. odszkodowanie w kwocie 12.500 zł. Przeprowadzona przez likwidatora technicznego analiza zdjęć z oględzin pojazdu A. (...) ze zgłoszeń szkody nr (...) i nr (...) potwierdziła identyczność uszkodzeń wskazanych w obu zgłoszeniach. W związku z powyższym pismem z dnia 28 sierpnia 2017r. pokrzywdzone towarzystwo ubezpieczeniowe poinformowało P. M. (1) o odmowie przyjęcia odpowiedzialności gwarancyjnej z związku z zakwestionowaniem przedstawionych przez niego oświadczeń dotyczących powstania szkody jako złożonych dla pozoru.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) na k. 198 od słów „nie kwestionuję” do słów „bez przymusu”, zeznania świadka A. P. (1) na k. 33v i k. 338v, kserokopia zgłoszenia szkody nr (...) na k. 3 – 6 i k. 38 – 43 i k. 110 - 111, wyciąg z ewidencji polis na k. 7 – 8, wydruk korespondencji e – mail na k. 9, oświadczenie sprawy szkody na k. 10 i k. 69, oświadczenie poszkodowanego na k. 11 – 12, zgłoszenie szkody nr (...) na k. 13 – 16, decyzja o wypłacie odszkodowania ze zgłoszenia nr (...) na k. 16, zdjęcia pojazdu A. (...) ze zgłoszeń nr (...) i (...) na k. 18 – 18v i k. 44 – 45, płyta zawierająca dokumentację z postępowań odszkodowawczych (...) i (...) na k. 20, wycena naprawy na k. 46 – 65, pismo ubezpieczyciela odmawiające wypłaty odszkodowania na k. 19 – 19v, kserokopia dokumentacji na k. 71 – 90, dane transmisyjne sieci O. na k. 124 wraz z wydrukiem dotyczącym tożsamości abonenta na k. 125, wydruk korespondencji e – mail z załącznikami i nośnikiem na k. 168 – 184, opinia za zakresu badań porównawczych pisma ręcznego i podpisów na k. 257 - 264)

W trakcie przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez oskarżonego P. T. zabezpieczono oryginał zaświadczenia o utracie dowodu osobistego przez P. M. (1), wystawiony w dniu 23 sierpnia 2017r. przez Burmistrza Miasta (...).

(dowód: protokół przeszukania na k. 201 – 203, oryginał zaświadczenia na k. 204).

Adres e-mail (...) należał do P. T., logowania dokonanego z numeru (...), zarejestrowanego na tegoż oskarżonego jako abonenta sieci (...).

(dowód: wykaz logowań z adresu e-mail na k. 216 – 226, dane dotyczące abonenta sieci P4 na k. 240 – 242)

Numer telefonu kontaktowego podanego przy zgłoszeniu szkody nr (...) był w tym czasie zarejestrowany w sieci O. na abonenta M. S., przypisany mu numer (...) był aktywowany uprzednio, w roku 2011r. z numeru (...), należącego do C. O..

(dowód: wykaz połączeń na k. 131 – 132)

Oskarżony P. T. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż auto nie należało do niego, nie ma z tym nic wspólnego. Odpowiadając na pytania swojego obrońcy wskazał, że zajmuje się detaliczną i hurtową sprzedażą samochodów i nie zna się na formalnościach związanych ze zgłaszaniem szkód, kojarzy jednakże sytuację związaną z pomocą przy wypełnieniu jakiegoś druku dotyczącego pojazdu A., jakkolwiek nie jest tego pewien. Potwierdzając znajomość z D. P. (1), ustosunkował się do kwestii wiarygodności jego kolejnych zeznań, oceniając jako prawdziwą pierwotną relację wymienionego, zmienioną zdaniem oskarżonego pod naciskiem funkcjonariuszy lub osób prowadzących śledztwo. Zaznaczył, że nie miał z D. P. (1) żadnych zatargów, nie wchodził w żaden konflikt z prawem, nie miał nic wspólnego z samochodami marki A. i C., skupiał się na prowadzonej działalności gospodarczej, całą sprawę uznał za wymyśloną. (vide zeznania oskarżonego P. T. na k. 337v).

Sąd zważył, co następuje:

Przytoczone wyjaśnienia P. T., negującego jakikolwiek związek z niniejszą sprawą i sugerującego, iż odpowiedzialnością za przedmiotowy czyn próbują go bezpodstawnie obciążyć nastawieni do niego negatywnie prowadzący lub nadzorujący śledztwo, mogą być potraktowane wyłącznie jako przyjęta przez wymienionego linia obrony, sprzeczna z pozostałymi dowodami, zebranymi w toku niniejszego postępowania.

Zaznaczenia na wstępie wymaga, iż nazwisko podejrzanego istotnie nie pojawia się w dokumentacji związanej z ubieganiem się o odszkodowanie z tytułu kolizji A. (...) z F. (...) z dnia 27 lipca 2017r. (vide k. 3- 16, k. 20, k. 38 – 90, k. 109 – 111, k. 168 – 184, k. 186 – 189). Na ustalenie jego udziału w opisanym procederze nie pozwalają nadto zeznania figurujących we wspomnianych dokumentach: sprawcy rzeczony szkody D. P. (1), poszkodowanego P. M. (1) i poprzedniego właściciela pojazdu marki A. (...) C. O..

Współoskarżony P. M. (1), przesłuchiwany trzykrotnie w toku postępowania przygotowawczego, podtrzymujący swe stanowisko na rozprawie głównej, konsekwentnie przyznając się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wnosząc o dobrowolne poddanie się karze, zaprzeczył bowiem, by znał P. T., adres e – mail (...) i numer (...), potwierdził jedynie fakt złożenia jedynie podpisu na umowie sprzedaży samochodu za namową C. O., podając zarazem, iż to ten ostatni kierował pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...), gdy na ul. (...) w P. został uderzony przez samochód marki F. (...), który prowadził znany mu osobiście D. P. (2), on sam był jedynie pasażerem, wszelkimi formalnościami związanymi z ubieganiem się o odszkodowanie miał zajmować się C. O. (vide wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) na k. 193 – 194, k. 198, k. 239 i k. 337v). Zaznaczenia wymaga, iż przedstawiona przez wyżej wymienionego wersja odbiega zarówno do opisu zdarzenia zawartego w zgłoszeniu szkody, oświadczeniu sprawcy i poszkodowanego, przesłanych do (...) S.A. w W. w dniu 31 lipca 2017r., przy czym jako nadawcę wskazany został P. M. (1) (vide k. 3 – 16), lecz także od relacji C. O. i D. P. (1).

Obaj wyżej wymienieni zaprzeczyli bowiem udziałowi w opisywanej przez współoskarżonego kolizji w P., z zeznań pierwszego z nich wynika, że posiadane przezeń auto marki (...)brało udział w zdarzeniu drogowym w okolicach M. przed datą sprzedaży pojazdu P. M. (1), poznanemu dopiero w związku z niniejszą transakcją z dnia 04 lipca 2017r., (vide zeznania C. O. na k. 25v – 26 i k. 338). Przytoczone przez świadka okoliczności znajdują przy tym odzwierciedlenie w dokumentacji związanej z likwidacją szkody w przedmiotowym samochodzie na podstawie zgłoszenia z dnia 11 czerwca 2017r. (vide kserokopia dokumentacji postępowania odszkodowawczego nr (...) na k. 13 – 16, 18 – 18v i k. 20).

Dodać przy tym trzeba, iż C. O. konsekwentnie zaprzeczał znajomości z D. P. (1) (vide k. 158v i k. 338), który z kolei wykluczał, by znał P. M. (1) (vide k. 100v i k. 355 od słów „w późniejszych przesłuchaniach do słów „wcześniej nie znałem”), jest to zarazem jedyna okoliczność związana z przedmiotem niniejszego postępowania, podnoszona przez tegoż świadka w sposób konsekwentny. D. P. (1), negując fakt udziału w jakiegokolwiek kolizji drogowej, w tym mającej mieć miejsce w G., a opisaną w dokumentacji przesłanej mu przez pokrzywdzone towarzystwo ubezpieczeniowe, podał bowiem początkowo, iż okazane mu oświadczenie sprawcy szkody zostało mu przekazane przez kierowcę lawety złomującej pojazd marki F. (...), podpisał je własnoręcznie in blanco, opatrując datą 27.07.2017r., natomiast w tym czasie przebywał za granicą, auto zostało odebrane przez firmę zajmującą się demontażem aut w maju lub czerwcu 2017r., pozostała część dokumentu została wypełniona przez jej pracownika, o nieustalonej tożsamości. (vide zeznania świadka na k. 100v). W trakcie kolejnego przesłuchania jako datę przekazania auta do złomowania wskazał 25 lipca 2017r., podważył nadto wiarygodność otrzymanego z firmy (...) zaświadczenia o złomowaniu auta nr W/70/498, oświadczając, iż otrzymał uprzednio kopię dokumentu na innym formularzu, zaś jego podpis na zaświadczeniu został podrobiony (vide zeznania świadka na k. 116v). Przyznał ponadto, iż podpisał oświadczenie sprawcy szkody w pośpiechu, nie czytając go i polegając na zapewnieniu kierowcy lawety, że potrzebuje tego rodzaju dokumentu, by nie ponosić odpowiedzialności za uszkodzenia auta, powołał się także na uzyskaną w późniejszym czasie wiedzę, iż laweta ta należała do P. T. i wymieniony zachowywał się dziwnie w trakcie przypadkowego spotkania. (vide zeznania świadka na k. 159v). U. swoją relację w kwestii odnoszącej się do roli oskarżonego, podniósł, iż przedmiotowe oświadczenia przyniósł mu do podpisu P. T., już po zabraniu samochodu przez przedstawiciela przedsiębiorstwa zajmującego się

demontażem aut, oskarżony zapewniał go o możliwości dodatkowego zarobku, jednakże nie oczekiwał żadnego zysku i go nie otrzymał, obawiał się jednak odpowiedzialności za próbę wyłudzenia odszkodowania, która miała zostać zgłoszona przez ubezpieczyciela, a także pogroźek ze strony P. T. (vide zeznania świadka na k. 160v).

Na rozprawie głównej D. P. (1) odwołał natomiast wszystkie swoje dotychczasowe zeznania jako niezgodne z prawdą, oświadczając, iż obciążył P. T. ulegając naciskom ze strony prowadzącego dochodzenia policjanta G. D., wykazującego szczególną zawziętość wobec oskarżonego. Podał, że funkcjonariusz ten straszył go aresztem, karą 250.000 zł, nachodził go w miejscu zamieszkania, nękał telefonami, w związku z czym zamierzał składać na niego skargę. Wskazał także, iż uczestniczył w kolizji na parkingu na ul. (...) w P. z udziałem P. M. (1), oświadczenie spisane w trakcie zdarzenia przekazał G. D., lecz go nie odzyskał. Potwierdził natomiast fakt ze złomowania swego pojazdu marki F. (...), po przedmiotowej kolizji, przed firmę poleconą mu przez P. T. (vide zeznania świadka na k. 354 – 355).

Analizując przytoczone kolejno zeznania D. P. (1), odznaczające się brakiem wewnętrznej spójności i wzajemnie sprzeczne, a także wykrętnym sposobem formułowania wypowiedzi zmierzającym do zminimalizowania własnego udziału w zjawiskach zawartych w opisie zarzucanego P. M. (1) i P. T. czynu, poprzez prezentowanie własnych zachowań jako konsekwencję ulegania naciskom ze strony innych, sukcesywnie wskazywanych osób, od nieustalonego kierowcy lawety począwszy, zaś na przesłuchującym go policjancie skończywszy, nie sposób uznać jego relacji z tym zakresie za zasługujące na wiarę. Nie potwierdzają ich bowiem zarówno zeznania właścicielki przedsiębiorstwa (...) (vide k. 146v – 147 i k. 339) i jej pracownika P. M. (2) (vide k. 151v i k. 339) oraz wystawionych przez nie zaświadczeń o demontażu pojazdu marki F. (...) (vide k. 122), jak również relacje G. D., negującego stosowanie jakichkolwiek niedozwolonych działań wobec przesłuchiwanego świadka, podnoszącego zarazem brak przyczyn do bezpodstawnego obciążania P. T., gdyż wcześniej go nie znał, nie wiedział, gdzie mieszka i czym się zajmuje, z racji wykonywanego zawodu łączyły go służbowe relacje z rodzicami oskarżonego, jednakże nigdy nie pozostawał z nimi w konflikcie (vide zeznania G. D. na k. 363v – 364). Stosowanie sprzecznych z obowiązującą procedurą działań w toku prowadzonego przez wyżej wymienionego policjanta postępowania przygotowawczego oraz negatywne nastawienie wobec oskarżonego wykluczyli także zajmujący to samo pomieszczenie służbowe funkcjonariusze M. G. i T. Z. (vide k. 372v), podkreślając zarazem brak bliższej wiedzy na temat szczegółów niniejszego postępowania.

Zaznaczenia nadto w tym miejscu wymaga, iż wbrew twierdzeniom oskarżonego obciążające go (a następnie odwołane) zeznania D. P. (1) nie stanowią jedyne dowodu przemawiającego za uznaniem jego współudziału w przedmiotowym przestępstwie. Wskazać bowiem należy, iż to osoba P. T. łączy deklarujących brak wzajemnej znajomości C. O., D. P. (1) i P. M. (1). Dwaj pierwsi z wymienionych to sąsiedzi oskarżonego, zamieszkujący od wielu lat na tym samym osiedlu, obaj potwierdzili także łączącą ich z P. T. więź koleżeńską (vide zeznania D. P. (1) na k. 116v od słów „mogę dodać” do słów „od kilku lat”, na k. 355 od słów „z P. T.” do słów „na cześć”, C. O. na k. 158v i k. 338). Za istnieniem powiązania między oboma oskarżonymi przemawia natomiast fakt ujawnienia w trakcie przeszukania pomieszczeń mieszkalnych P. T. oryginału zaświadczenia wydanego przez Burmistrza Miasta (...) o utracie dowodu osobistego przez P. M. (1) (vide protokół przeszukania na k. 201 – 203v, zaświadczenie na k. 204), przy czym skan tegoż dokumentu został przesłany w dniu 23 sierpnia 2017r. na żądanie pokrzywdzonego towarzystwa ubezpieczeniowego dotyczące przedłożenia dokumentu tożsamości (vide wydruk korespondencji z poczty elektronicznej na k. 168 – 178), z tego samego adresu e-mail (...), dokonano w dniu 31 lipca 2017r. zgłoszenia szkody nr (...), ze wskazaniem jako zgłaszającego - poszkodowanego P. M. (1). Logowania przy wykorzystaniu tego samego adresu e-mail dokonano z numeru (...), zarejestrowanego na P. T. jako abonenta w sieci (...). (vide wykaz logowań z adresu e-mail na k. 216 – 226, dane dotyczące abonenta sieci (...) na k. 240 – 242)

Jak wynika ponadto z opinii biegłego z zakresu badania porównawczego pisma ręcznego i podpisów dwa zapisy daty „27.07.2017” na oświadczeniu sprawcy szkody komunikacyjnej opatrzonym podpisem D. P. (1) oraz zapisy odręczne zawierające opis przebiegu zdarzenia w punkcie II i III dokumentu „oświadczenia poszkodowanego w szkodzie komunikacyjnej”, z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością zostały nakreślone przez P. T. (vide k. 257 – 264). Przedmiotowa ekspertyza, pełna i jasna, wydana w oparciu o wiedzę specjalistyczną i doświadczenie zawodowe biegłego, poprzedzona wnikliwą analizą materiału dowodowego i materiału porównawczego pobranego od oskarżonego, z uwzględnieniem kilkunastu cech zgodnych z cechami grafizmu P. T., odzwierciedlająca tok

wnioskowania biegłego oraz zawierająca jednoznacznie sformułowane wnioski, zasługuje w ocenie Sądu w pełni na podzielenie.

Nie negując przy tym wiarygodności zeznań świadków A. L. (vide k. 28v i k. 338v) i T. W. (vide k. 92v i k. 339), wskazać należy, iż zeznania dotyczą w głównej mierze okoliczności odpowiednio nabycia pojazdu marki F. (...) od pierwszego z nich przez D. P. (1) oraz sprzedaży auta marki (...) P. M. (1) przez C. O., znajdując potwierdzenie w treści umów sprzedaży na k. 17 i 30, nie są natomiast bezpośrednio przydatne dla ustalenia udziału obu oskarżonych w dopuszczeniu się zarzucanego im występkę. Przebieg postępowania odszkodowawczego, prowadzonego na skutek zgłoszenia nr (...), zakończonego odmową wypłaty odszkodowania na skutek ujawnienia tożsamości uszkodzeń pojazdu marki A. (...) zgłoszonych przez P. M. (1) z ujawnionymi przy prowadzonej uprzednio przez to samo towarzystwo ubezpieczeniowe sprawie likwidacji szkody z wniosku poprzedniego właściciela auta, C. O., opisany przez A. P. (2) (vide zeznania na k. 33v i k. 338v), odzwierciedla w pełni załączona dokumentacja obu procedur likwidacyjnych (vide kserokopie na k. 3 – 19v, k. 38 – 90, k. 109 – 111, k. 168 – 184, k. 186 – 189, płyta na k. 20)

Podsumowując dotychczasowe rozważania, ocenić należy, iż współdziałanie P. T. z drugim z oskarżonych oraz innymi, nieustalonymi osobami, w celu uzyskania od pokrzywdzonego (...) S.A. korzyści majątkowej w nieustalonej wysokości w postaci nienależnego odszkodowania. W ramach uprzedniego porozumienia, zgodnie z ustalonym podziałem ról, oskarżony i współdziałające z nim osoby wykorzystwały w tym celu pozyskane uprzednio dane pojazdów marki F. (...) o nr rej. (...) i A. (...) o nr rej. (...), sporządzając na ich podstawie dokumenty w postaci oświadczenia sprawcy szkody zawierające podpis D. P. (1) oraz oświadczenie poszkodowanego opatrzone podpisem P. M. (1), przy czym dokumenty te co najmniej częściowo zostały wypełnione odręcznie przez P. T.. Powyższe oświadczenia zostały następnie w dniu 31 lipca 2017r. wysłane drogą elektroniczną do (...) S.A. w W., zaś zawarte w ich treści niezgodne z prawdą stwierdzenia, iż w dniu 27 lipca 2017r. D. P. (1) kierując samochodem F. (...) o nr rej. (...) spowodował kolizję w miejscowości G., zarysowując prawy bok pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...), mający stanowić własność P. M. (1), wprowadzały pokrzywdzonego w błąd co do faktycznego przebiegu zdarzenia, nie mającego faktycznie miejsca. Ubiegali się o wypłatę odszkodowania z polisy sprawcy, to jest D. P. (1), z polisy nr (...) zawartej z (...) S.A., jednakże powołując się na te same uszkodzenia pojazdu A. (...), powstałe na skutek innego zdarzenia, z dnia 11 czerwca 2017r., uwzględnione w postępowaniu likwidacyjnym prowadzonym przez tego samego ubezpieczyciela, który po stwierdzeniu tożsamości uszkodzeń odmówił wypłaty odszkodowania, nie osiągnęli finalnie zamierzonego celu. Powyższy sposób działania P. T. i innych, współpracujących z nim, także nie objętych niniejszym postępowaniem osób, ustalony na podstawie uznanych za miarodajne dowodów, w szczególności dokumentów i danych informatycznych, wyczerpuje znamiona przestępstwa usiłowania oszustwa, stypizowanego w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Oskarżony działał umyślnie, w sposób przemyślany i nakierowany na osiągnięcie korzyści majątkowej. Stopień jego winy uznać tym samym należy za znaczny.

Analogicznie ocenić trzeba stopień społecznej szkodliwości przypisanego P. T. czynu. Na podkreślenie zasługuje wielość i stopień skomplikowania niniejszego przedsięwzięcia, angażującego większą niż jedynie ustaleni sprawcy liczbę osób, zmierzającego do wyłudzenia nienależnego odszkodowania, nie sposób także nie odnotować znaczącej roli samego oskarżonego, łączącego w ocenie Sądu pozostałych współdziałających. Uwagę zwrócić trzeba także na wysokość potencjalnej szkody, której poniesieniu przez towarzystwo (...) zapobiegła skrupulatność jego pracowników, zważywszy bowiem na sumę odszkodowania wypłaconą uprzednio C. O., wartość strat mogła sięgać kilkunastu tysięcy złotych.

Finalna nieskuteczność działań P. T. i współpracujących z nim osób, a także uprzednia niekaralność oskarżonego (vide informacja z Krajowego Rejestru Karnego na k. 285) zostały poczytane na jego korzyść.

Mając na uwadze powyższe okoliczności obciążające i łagodzące, wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności uznać należy za adekwatną do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu występkę. Orzeczona w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa, zgodnie z art. 14 § 1 kk, znacznie poniżej górnej granicy, wynoszącej osiem lat pozbawienia wolności, nie nosi cech rażącej surowości.

Odzwierciedlając skalę karygodności P. T., unaocznia nieopłacalność podobnych zachowań w przyszłości, realizując w tym zakresie zadania prewencji indywidualnej, kształtuje ponadto społeczną świadomość prawną, przeciwdziałając poczuciu bezkarności sprawcy działającego w podstępny sposób w celu wyłudzenia nienależnego odszkodowania, posługującego się przy tym danymi personalnymi innych osób.

Dotychczasowy sposób życia oskarżonego, a zwłaszcza jego uprzednia niekaralność przemawiają zdaniem Sądu za przyjęciem wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej i zastosowaniem jako wystarczającego dla spełnienia funkcji wychowawczej i zapobiegawczej instrumentu probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary, na okres próby nieznacznie przekraczający minimalny.

W celu zapewnienia przestrzegania przez P. T. wymogów związanych z okresem próby, zobowiązano go do informowania o jego przebiegu kuratora sądowego właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania, na piśmie z częstotliwością co sześć miesięcy, na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk.

Kierując się zasadą proporcjonalnego rozdziału kosztów procesu przypadających od kilku oskarżonych, wskazaną w art. 633 kpk, obciążono P. T. przypadającą na niego połową kosztów postępowania oraz opłatą stosunkową, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.